

[Askjær Jørgensen]

Jeg opfatter bemærkningerne fra socialdemokratiet i dag sådan, at man, fordi man ikke har ét eneste sagligt argument imod dette gode forslag, tyr til den sidste udvej: at forsøge at dutte os et vanvid på, hvis mening alle kan forstå. Men de, der står tilbage, afklædte, er det socialdemokrati, der nu i årtier ikke har været i stand til at løse beskæftigelsessituationen i dagens Danmark; der forsumper i titusindvis af danske unge, fordi socialdemokratiet har forhindret dem i at have et job.

#### Kaj Poulsen (S):

Jeg skal bare kort sige, at når argumenterne slipper op, er det normalt, at man i hvert fald i denne sal begynder at sige, at sådan siger mange mennesker, og det har vi nu hørt af et par talere fra fremskridtspartiet. Vi kunne selvfølgelig have læst direkte op af forslaget, så det ikke var nødvendigt for hr. Askjær Jørgensen at stå og fornægte, hvad der står i det. Jeg synes ikke, det er værd at debattere dette her yderligere.

Så jeg skal kort sige til hr. Poulsgaard, at hvis hr. Poulsgaard tror, at dette forslag går ud på at skaffe nogen arbejde, synes jeg ærligt talt, at hr. Poulsgaard skulle prøve at læse forslaget, for så vil der komme en helt anden argumentation frem. Det er let at gå op og argumentere for noget, man tror; nej, læs forslaget, som jeg gjorde i min indledning!

#### Nymann (FP):

Jeg er en af dem, der har været lidt tilbageholdende med at erkende dette forslags nødvendighed. Men man må spørge sig selv, om arbejdsløshed – især ungdomsarbejdsløshed – er en katastrofe for vort land eller det er ligegyldigt, og så erkender man, at arbejdsløshed er en katastrofe, ikke alene økonomisk, men også moralsk. Det er ødelæggende for deres tilværelse ikke at vide, hvad de skal, og hvad de kan bruges til.

Hvad er resultaterne af alle de tiltag, der har været alle steder fra? At det er gået værre og værre. Hvad skal man så gøre? Jeg kan ikke se, at vi har andre muligheder nu end at prøve på noget, man ved eller i alle tilfælde formoder har en virkning. Derfor er jeg gået ind for dette forslag; det mener jeg kan give en ændring. Skulle det vise sig at have dårlige virkninger, laver vi det om; det ved ingen

bedre end vi i denne sal. Men lad os nu prøve at komme i gang på en eller anden måde. Vi kan ikke få det værre, end det er; vi har kun chancer for en bedring.

Vi er alle imponerede og lykkelige over det, der foregår i Hanstholm – gid det må ske over det hele land! Men vi ved jo alle, at de efter al sandsynlighed løber tør for penge i løbet af få måneder eller et halvt år. I stedet for, at det breder sig som en steppebrand over landet, som vi alle håber, vil de køre fast, for hvor skal de få pengene fra? Som situationen er, og som lovgivningen er, kan det kun være et isoleret tilfælde, og derfor er der ingen mulighed for at få det til at brede sig over hele landet. Jeg mener, at vi med dette forslag har en mulighed for at komme i gang på landsplan, så det hjælper. Som det går, er det ødelæggende for vor økonomi, for menneskene, for arbejdspladserne, ja, for alt.

#### Dyremose (KF):

Det er kendetegnende for den litterære genre, der hedder bekendelseslitteratur, at de, der forfalder til den, som regel har haft en sørgelig skæbne og er kommet ud i ulykke, som de ikke selv kan overskue, og som de derfor skal forsøge at skrive og bekende sig igennem. Således også med hr. Askjær Jørgensen: hr. Askjær Jørgensen har tidligere været konservativ og er nu blevet fremskridtsmand. Det er trist. Hr. Askjær Jørgensen har tidligere været modstander af forslaget, men er nu blevet overbevist om det. Det er også trist. Så hr. Askjær Jørgensen adskiller sig ikke fra de andre bekendelseslitterater, der melder sig i den offentlige debat i denne tid: de har store problemer.

Hr. Glistrup karakteriserede dette forslag som det mest vidtgående i det sidste kvarte århundrede, hr. Voigt var stolt over at lægge forslaget på bordet, og hr. Poulsgaard sagde, at alle ude på møderne siger, at det er et rigtigt forslag. Den vigtigste konkrete oplysning, vi har fået i dag, er dog efter min mening hr. Glistrups oplysning om, at det var en delt fremskridtsgruppe med 13 stemmer mod 6, der besluttede at fremsætte forslaget, for det vil sige, at der stadig væk er 6 folketingsmedlemmer i fremskridtspartiet, som vi kan have lidt håb om vil styre fremskridtspartiet i retning af et mere fornuftigt og ansvarligt parti.